

Протокол

№

гр. София, 07.06.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 07.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6861** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 09.30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. П. М. – редовно уведомен, представлява се от адв.З., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА - редовно уведомен, представлява се от адв.В., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ФОНД ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В БАНКИ, - редовно уведомен, представлява се от адв.С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, редовно уведомен, се представлява от юрк.Г., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, представлява се от прокурор М..

Вещото лице Н. М. М. - редовно призована, се явява.

Страните(поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. З. - Водя допуснатия ми свидетел.

ДОКЛАДВА заключение на съдебно-счетоводна експертиза и допълнително такова.

СНЕ самоличността на вещото лице, както следва:

Н. М. М., неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ вещото лице за отговорността, която носи по чл. 291 от НК и същото обеща да даде безпристрастно заключението си.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Представила съм писмено заключение, което поддържам.

АДВ. З. – Към основното заключение нямам въпроси. Да се приеме заключението – така, както е представено.

АДВ. В. – Имам въпрос към допълнителното заключение във връзка с отговора на задача № 2 на стр. 2 относно размера на възнаградителната лихва, написали сте, че възнаградителната лихва е 5887.87 щатски долара, а след това при отговора на задача № 3 за разликата между законната и възнаградителна лихва, сте извадили от законната възнаградителната, но едната е в левове, а другата е в щатски долари, можете ли да кажете тази сума в щатски долари ли е или следва се направи някакво превалутиране?

ВЕЩО ЛИЦЕ – Да. Това е мой пропуск. В заключителната част съм написала, че няма съпоставимост като забележка, защото се разминават периодите. Не може да има съпоставимост на сумите за лихва, тъй като датите и периодите, към които са начислени, не са еднакви. Да, мой пропускът е, че не са в еднаква валута, но според мен изчисляването няма да е точно, защото за да бъде точно трябва да бъде един и същи периода.

АДВ. С. - От името на фонда, именно по тази задача се присъединявам към казаното от колегата на БНБ, тъй като моето възражение беше в същия смисъл. Както по основното заключение при изпълнението на задача № 2, 3 и 4, така и при допълнителното заключение винаги, когато се прави сравнение какъв би бил размерът на гаранцията ако беше платено по-рано, взимате 196 000 лева, което е максималния по закон размер на гаранцията, при изпълнение на задача № 1, казвате, че към 20.06. авоарите на жалбоподателя са били 194 000 лева. Те въобще не са били достигнали максималния размер, защо когато преизчислявате курсови разлики, оттам начислявате законна лихва и друга лихва върху получения резултат, взимате към 20.06. - 196 000 лева, които жалбоподателят не би получил ако му се плащаше на 20.06.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Не бе поставено като задача върху коя сума да се изчисли и съм записала в експертизата (основна или допълнителна, сега не мога да се сетя), че приемам 196 000 лева, които са му реално изплатени.

АДВ. С. – Възражявам за изцяло неточно изпълнение. По- специално в допълнителния въпрос, по допълнителната експертиза, аз съм казала изрично в задача № 1 ако е 196 000 или ако е по-малко, поради което възражявам срещу нейното приемане, както основно така и допълнително.

АДВ. З. – Отговорът е даден така, защото въпросът е зададен некоректно. Ние не изследваме каква сума като обезщетение от Фонда е трябвало да получи на 20.06., на 20.06. е трябвало да си получим доларите – 136 000 и от тук вещото лице вече смята по този курс. Така, че от тук идва грешката. Ние имаме 136 000 долара, които не може да ползваме, а не 194 000, то такъв е курсът и тъй като некоректно е зададен въпросът, измества центъра.

На тази дата или пет дни по-късно е трябвало да си получи парите. Както е зададен въпроса, така е отговаряло вещото лице. То е започнало да смята обезщетение в лева, какъвто предмет нямаме. Претенцията ни е в долари и изведнъж изчисляваме размер на обезщетението към дата, която няма връзка с нашето искане.

АДВ. С. – Задачите по основното заключение са зададени от ищеца. Нашето твърдение е, че ако беше платено по-рано, нямаше да е датата 26, а щеше да е 25 дни

по-късно, но при всички положения щеше да е платен максимумът, а гаранцията винаги се плаща по курса и наличността, и жалбоподателят щеше да е получил максималния размер на гаранцията, която щеше да се равнява на 194 000 лева и нямаше да има да получава нищо повече и никакви вреди. Получава се една изкуствена разлика. Смятам, че трябва да се изпълнят повторно задачите.

СЪДЪТ ВРЪЧИ на адв.З. основното и допълнително заключение.

АДВ. С. – Ще представим въпросите към вещото лице, с писмена молба.

АДВ. З. - Не възразявам да се допусне и да се отговори.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключенията по съдебно-счетоводната експертиза (основното и допълнително) като счита, че следва да се даде възможност на вещото лице да отговори на поставените от ответниците въпроси, съобразно днес направените възражения.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на вещото лице Н. М. възнаграждение в размер на 700,00 (седемстотин) лева от внесения на 17.08.2021 г.; 08.10.2021 г.; 08.03.2022 година депозит, за която сума се ИЗДАДЕ разходен касов ордер, който се връчи на вещото лице.

В залата се въведе свидетелят И. П. М..

СНЕ самоличността на явилия се свидетел, както следва:

И. П. М., с ЕГН: [ЕГН], неосъждан, брат на ищеца, предупреден за отговорността по чл. 290 от НК, заяви, че желае да свидетелства.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ:

Знам за случая с [фирма] (в несъстоятелност). Брат ми имаше влог в долари. През 2014 година юни месец като избухна скандала и фалира банката, той сподели, че има влог. Аз до тогава не знаех. Тогава сподели, че има сто тридесет и няколко хиляди долара, които не е ясно дали ще може да си ги вземе обратно. Наложил му се тогава, имаше да погасява някакви задължения и трябваше да изтегли от друга банка. Имал е 130 000 евро и е трябвало с тези пари да погаси други задължения. Към [фирма] имаше кредит. Тези задължения не знам дали наведнъж или на вноски е трябвало да ги погаси. На брат ми му беше трудно няколко месеца докато се разбере какво ще се случи с тези влогове. Изпадна в една нервна криза. Той е спокоен, но изпадна в нервна криза за няколко месеца. Затвори се, изпокара се с децата, с жена му, с майка ни. Само с мен не се е карал. Получил и някаква стомашна криза. Получил гастрит на нервна почва. Ходи да се лекува и се оправил.

АДВ. З. – За този период от юни докато му платиха парите, знаете ли какви разноски е имал по този кредит?

АДВ. В. – Възразявам срещу този въпрос както за теглене кредит от банка, така и за дължимите вноски по кредита. Според мен е недопустимо. Не може да се предполага свидетеля да знае конкретните суми. Ако колегата има такива искания за установяване на такъв факт, трябва да си ангажира писмени доказателства.

АДВ. З. – Какви разноски е имал в този период по обслужване на банковия си кредит?
СВИДЕТЕЛЯТ - Документи не съм виждал. Той ми е казал от разговори, че е трябвало да плаща лихви и разноски по тези кредити. Точно колко са не мога да кажа.

АДВ. В. – Казахте, че около фалита се е притеснявал брат Ви, той консултирал ли се е във връзка с това, кога се дължи гарантирания влог, кога може да му бъде изплатен с юрист или с адвокат или пък с финансов съветник?

СВИДЕТЕЛЯТ - Преди това не знам. След като стана кризата знам, че ходеше с познати адвокати от тази сфера. Не знам да се е консултирал с кредитен специалист.

Страните(поотделно) - Нямам въпроси.

СЪДЪТ приключи с разпита на свидетеля и го освободи от залата.

АДВ. З. – Имам нови доказателствени искания. Имам допълнителна задача към вещото лице, а именно: какви са разноските на ищеца по посочения в исковата молба кредит в т. 3 за кредита, ползван от [фирма] във връзка с предявения иск по т. 3 от исковата молба за периода от 20.06.2014 г. – 04.12.2014 година, какви разноси е направил за този период?

АДВ. В. – Възраждам. Считаю, че искането е преклудирано. Ищецът е можел тези документи да ги представи още с исковата молба.

АДВ. С. - Присъединявам се към възражението за преклузия, направено от процесуалния представител на БНБ.

ЮРК. Г. - Присъединявам се. Освен, че е налице такава считам, че същите не са относими към спора.

ПРОКУРОРЪТ - Не възраждам.

СЪДЪТ счита, че следва да се допуснат поисканите доказателства. Необходимостта им произтече вследствие разпита на свидетеля, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца в 14 дневен срок от днес, с писмена молба, с препис за ответниците да посочи и представи всички доказателства.

УКАЗВА на страните, че следващото съдебно заседание ще бъде последно за събиране на доказателства, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 04.10.2022 г. от 11.00 часа, за която дата и час страните уведомени, както и вещото лице.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.03 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: